

הגיעה אותה שמחה והפכה לתוף המחשבה, ואז נכנס למקום שנכנס.

עד שנגנו בהיכל עליון אחד, שהוא טמיר למעלה. ומשם שפעו ונמשכו כל האורות. של ימין נסע בראשונה, ואחר כך כלם נסעו, ומאותו צד הימין נתקן הפסא למטה, שהרי הקדוש ברוך הוא התקין אותו הפסא בחסד וישב עליו באמת, שהוא התקון של החותם של הכל. ולא יושב על אותו פסא אלא בחותם שהוא אמת. באהל דוד, שבו הוא הפסא למטה.

שפט ודרש משפט ומהר צדק. שפט - מצד הדין. ודרש משפט - מצד הרחמים. ומהר צדק - הוא פסא הדין שהוא הבית דין למטה. בא וראה, כמו כן המשפן לא התקן אלא בצד הנה כמו זה של חסד, כפי שאמרנו למעלה. ועל כן נמנו התולדות והתפקנו כלם למטה.

א"ה פקודי המשפן משפן העדת אשר פקד על פי משה. רבי שמעון פתח, בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ. הפסוק הזה פשוטו ונאמר בכמה צדדים, אבל כשבא הקדוש ברוך הוא את העולם, ברא אותו כמו שלמעלה להיות העולם הזה בדיוקן של העולם שלמעלה, וכל אותם גונים של מעלה התקנים למטה, להדביק ולקשר עולם בעולם.

ובשרצה הקדוש ברוך הוא לברא את העולם, השגיח בתורה וברא אותו. והסתפל בשם הקדוש, הפלל של התורה, וקיים את העולם. בשלשה צדדים התקנים העולם, והם חכמה ותבונה ודעת. בחכמה - שכתוב (משלי א) ה' בחכמה יסד ארץ. בתבונה -

אתדבק, מטי ההוא חדוה, ובטש גו מחשבה, וכדין עאל באתר דעאל.

עד דאתגניז בחד היכלא עלאה, דאיהו טמיר לעיל. ומתמן נגדין ואתמשכן כל נהורין, דימינא דנטיל בקדמיתא, ולבתר נטיל פלהו. ומההוא סטר ימינא, אתקן פורסייא לתתא. דהא קדשא בריך הוא, אתקין לההוא כורסייא בחסד, וישב עליו באמת, דאיהו תקוונא דחותמא דכלא. ולא יתיב על ההוא כורסייא, אלא בחותמא דא דאיהו אמת. באהל דוד, דאיהו בי כורסייא לתתא.

שופט ודרש משפט ומהר צדק. שופט מסטרא דדינא. ודרש משפט, מסטרא דרחמי. ומהיר צדק, איהו פורסייא דדינא, דאיהו בי דינא לתתא. תא חזי, פגוונא דא, משפנא לא אתתקן אלא בסטרא דא כגוונא דא, דחסד פדקאמרן לעיל, ועל דא אתמנון תולדין ואתתקנו כלהו לתתא.

א"ה פקודי המשפן משפן העדות אשר פקד על פי משה. (שמות לח) רבי שמעון פתח, בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ, האי קרא (דף רכ"א ע"א) אוקמוה ואתמר בכמה סטרין. אבל פד ברא קדשא בריך הוא עלמא, ברא ליה פגוונא דלעילא, למהוי עלמא דא בדיוקנא דעלמא דלעילא. וכל אינון גוונין דלעילא, אתקין לון לתתא, לאתדבקא ולאיתקשרא עלמא בעלמא.

וכר בעא קדשא בריך הוא למברי עלמא, אשגח באורייתא וברא ליה. ואסתפל בשמא קדישא, פללא דאורייתא, וקיים עלמא. בתלת סטרין אתקיים עלמא, ואינון חכמה ותבונה ודעת. בחכמה, דכתיב, (משלי א) יי' בחכמה יסד ארץ. בתבונה, דכתיב פונן